

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 120/07-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., M., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1, písm. e) a ods. 3, ako aj podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v M., Okresnou prokuratúrou M., Okresným súdom Michalovce, Okresnou prokuratúrou T., Okresným súdom Rožňava a Krajským súdom v Košiciach a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2007 doručená sťažnosť JUDr. V. H., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorá bola označená ako „*Ústavná sťažnosť*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 a podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v M., Okresnou prokuratúrou M., Okresným súdom Michalovce, Okresnou prokuratúrou T., Okresným súdom Rožňava a Krajským súdom v Košiciach.

Súčasťou doručenej sťažnosti bola aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

Podľa § 31 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Ústavný súd o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 120/07-14 z 29. mája 2007 tak, že tejto žiadosti nevyhovel. Súčasne vyzval sťažovateľa, aby do 20 dní od doručenia tohto rozhodnutia predložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V uznesení súčasne uviedol, že ak tak sťažovateľ neurobí, ústavný súd môže jeho sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na uznesenie č. k. II. ÚS 120/07-14 z 29. mája 2007 zareagoval podaním doručeným ústavnému súdu 29. júna 2007.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 29. júna 2007, ktoré označil ako „*Žiadosť o povolenie výnimky a umožnenie samozastupovania v konaní pred ústavným súdom*“ požiadal ústavný súd o povolenie výnimky v tom zmysle, aby mu umožnil vzhľadom na jeho právnické vzdelanie, aby sa mohol zastupovať sám. Okrem toho priložil originál potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch z 21. júna 2007.

Podmienka právneho zastupovania vyplývajúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorá je súčasne náležitosťou sťažnosti podanej ústavnému súdu, znamená, že sťažovateľ musí byť zastúpený advokátom, musí splnomocniť advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Splnenie tejto podmienky nemožno vykladať tak, že sťažovateľ s právnickým vzdelaním sa môže zastupovať sám vo vlastnej veci, ani tak, že sa môže zastupovať sám vo vlastnej veci, ak je advokátom. Splnenie tejto podmienky nemožno ani odpustiť, ani pripustiť výnimku z jej splnenia.

Keďže sťažnosť sťažovateľa ani po doplnení neobsahovala náležitosti požadované zákonom o ústavnom súde, bolo potrebné odmietnuť ju už po jej predbežnom prerokovaní

podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných
náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2007